

22. Четвъри пръчее главни дѣйствия съществуватъ во Арифметика та, приложениe, и зътвие, умножениe и дѣленie; или пъдобрѣ дѣ. приложениe и и зътвие, защото умножениe то и дѣленie то сътъ частителни слъчае онъхъ. Въ приложениe то употребляваме това знакъ +, който се и зговара и, въ и зътвие то това —, който се и зговара безъ, во умножениe то това X или ёдна точка (.), който се и зговара пъти по, и въ дѣленie то дѣлѣ точки (:), който се и зговара (да се раздѣли) на, а во уравнениe то това =, който се и зговара равно, напр.

Това $8 + 6 + 7 = 21$,

и зговарясе $8 + 6 + 7$ є равно 21.

това $8 - 5 = 3$

и зговарясе 8 къзъ 5 равно 3.

това 6×4 , или $6 \cdot 4 = 24$

и зговарясе 6 пъти по 4 равно 24.

а това $24 : 4 = 6$

и зглашавасе 24 на 4 равно 6.

Подобовразумителино понятие за нихъ ще прѣимеме слѣдователно въ тѣхни тѣво събъ дѣйствия.

Приложениe.

23. Чрезъ това дѣйство (20) нахождаме ёдно число, което има толко ёдници, колкото са въ многи други дадени числа. Числата та, който събираме, дѣматсѧ събираніеми числа, а нова що произходи отъ нихъ, съмма

24. Кога събирами тѣ числа иматъ ёдна